

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

BARTOLOMEJ

ROČNÍK VIII. ČÍSLO 10 OKTÓBER 2000

**SVÄTÁ MÁRIA, MATKA BOŽIA,
PROS ZA NÁS HRIEŠNYCH**

Foto: J. Bullo

**RUŽENCOVÝ OKTÓBER - ODPÚŠŤANIE SEBE - SPRAY - BARTOLOMEJČATÁ -
NAŠI MLADÍ V RÍME (1. ČASŤ) - ERKO OSLAUVUJE**

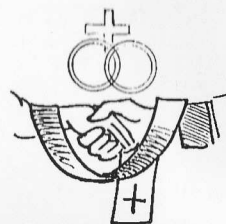
FARSKÁ KRONIKA OD 11. 8. 2000 DO 10. 9. 2000***Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali:***

Ivana Boriková
Tomáš Fazika
Petra Plšeková
Michal Alexa
Doris Púčiková
Andrej Hubáč
Patrícia Darážová
Michaela Darážová
Andrej Švolík
Jozef Dológ
Filip Petráš

Iveta Radičová
Alžbeta Machatová
Miroslava Hlinková
Viliam Lešík
Karin Žáková
Denis Nemec
Pavol Gonda
Farnosť Zapotôčky:
Elif - Mária Kurbelova
Bianka Iliašová
Veronika Grolmusová

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Tomáš Lupták a Adriana Belanská
Aleš Kristiník a Katarína Záhová
Július Zvrškovec a Silvia Balážová
Jozef Slezák a Denisa Boriková
Marián Richtárik a Erika Pikusová
Farnosť Zapotôčky:
Jermah o'Connel a Barbora Kuklová
Roland Kurbel a Martina Svačková
Peter Horváth a Alena Andrisová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Jozef Makara 71 r.
Anna Kollárová 84 r.
Emília Tulíková 77 r.
Andrej Svitok 79 r.
Karolína Šandorová 86 r.
Anton Mondočko 64 r.
Zdena Bartalošová 44 r.
Ľubomír Hundák 39 r.

Juraj Jankula 80 r.
Margita Hepnerová 75 r.
Jaroslav Šandor 57 r.
Štefan Veľký 80 r.
Mária MačKayová 66 r.
Kristián Beňo 2 mes.
Margita Lakatošová 77 r.

*Odpočnutie večné daj
dušiam, Pane ...*

RUŽENCOVÝ OKTÓBER

Opäť je tu október. Viac ako inokedy sa v našich kostoloch, kaplnkách, rodinách i spoločenstvách ozýva modlitba svätého ruženca. Pápež Pius XI. povedal: "Ruženec je veľmi vhodný prostriedok, ako vrátiť Krista jednotlivcom, rodinám, národom."

Starozákonný Mojžiš, keď mal ísť k faraónovi prosiť, aby prepustil zotročený izraelský ľud, sa bál. Pán mu dal na povzbudenie palicu a povedal: "Choď... Túto palicu si... Zober do ruky, s ňou budeš robiť zázraky. (por. Ex 4, 1-17) A Mojžiš robil zázraky pred faraónom i na púšti. Vďaka jeho silnej viere bol s ním Boh, a Mojžiš priviedol národ takmer až do zaslúbenej zeme.

Tak previedol Mojžiš svoj národ s tou palicou i cez more a zachránil pred prenasledujúcimi Egypťanmi. A podobne modlitbou svätého ruženca možno robiť skutočné zázraky. Keď Cirkev a celá Európa toľko trpeli nájazdmi mohamedánskych Turkov, ktorí po stáročia ničili kultúru a hrozili zničením kresťanstva - boli oslobodené mocou ruženca, modlitbou, ktorou si vyprosili porážku Turkov.

Koľko obrátení, uzdravení, požehnaní, aké zázraky v apoštoláte, či misijné, sa dejú na celom svete - všetko mocou svätého ruženca.

Pravda, treba sa ho modliť dobre, uzobrane, srdcom. Rozjímať - a tak sa zmocniť jeho tajomstiev, ponoriť sa do nich a osvojiť si ich milosti. Naša moc je len zo spojenia s Kristom, skrze ktorého Otec všetko tvorí, posväcuje a nám dáva. Preto dbajme poriadok tajomstiev svätého ruženca:

1. pozorujem tajomstvo - klaniam sa
2. ďakujem a učím sa, čo mi zjavuje, a odomňa žiada
3. ľutujem, v čom som podľa poznaného nekonal, a prosím o milosť splniť požiadavky
4. mám úmysel, teším sa na život a konanie podľa ideálu tohto tajomstva

Takto ponorený do tajomstiev Krista a Panny Márie za cenu perál: Otčenášov, Zdravasov a Sláva Otcu - budeme aj my robiť zázraky - iste aspoň duchovné - a tie sú potrebnéjšia, ako zázraky

v hmotnom svete.

Modrá armáda Máriina v Prievidzskej farnosti počíta vyše 800, v ružencovom bratstve denne sa modliacich svätý ruženec, a v celom dekanáte 2500 členov. Osvojme si výzvu Panny Márie a častejšie sa viacerí schádzajme vo večeradlách modlitby so svätým ružencom a s úmyslom za skoré víťazstvo Nepoškvrneného Srdca Panny Márie v našich srdciach.

Ján Málik, dekanátny horliteľ ružencového bratstva

NA POČIATKU BOLO SLOVO...

V Banskej Bystrici prebiehalo v Misijnom dome 10.9. 2000 diecézne stretnutie lektorov. Za farnosť Prievidza a Zapotôčky boli prítomní: Š. Gašparík, A. Pažický, Ing. S. Škoda, Ing. J. Kobela, Ing. E. Pogorielová, Ing. Pogorielov, O. Turčániová, H. Šinaľová. Stretnutie otvoril dp. Hrtús, vedúci biskupského úradu a ďalej moderoval dp. Pavlík, tajomník liturgickej komisie. Súčasťou prednášok bol aj Jubilejný rok, často vo svätom písme spomínaný, prednes žalmov a ich spev.

Božie slovo je znakom požehnania pre tých, čo ho počúvajú a uskutočňujú. Treba si ho vziať do tretieho tisícročia a nechať hovoriť Krista.

Ing. K. Pogorielov

Staňte sa členmi aj vy...

PMD - Pápežské misijné diela

Členom PMD sa odporúča: Nezáväzne sa modliť: Otče náš, Zdravas, Sláva Otcu s prosbou k sv. Františkovi Xaverskému a k sv. Terезke Ježiškovej za misie, **“Patróni misií, orodujte za nás!”**. Povinne platiť ročné členské príspevky na misie: 1,-Sk deti, 2,-Sk mládež, 3,-Sk dospelí. Členom PMD by sa mal stať každý pokrstený a tak pomáhať Svätému Otcovi modlitbou a hmotne, stačí iba napísať osobné údaje a adresu a zaslať jednotlivo, alebo hromadne na adresy: **PMD, Lazaretská 32, P.O.BOX 74, 814 99 Bratislava 1, alebo Štefan Kondis, Kukoreliho 1498/10, 066 01 Humenné,**

telefón: 0933/77 501 26,

č. účtu: 1031623 - 539/0900

špec. symbol 2194024

KPM - Klub priateľov misií v Prievidzi

Sa stretáva v prvý pondelok v mesiaci u sestričiek v TRNKE - Námestie Slobody 19. Tu sa podrobnejšie dozviete, aké dary sú pre misie najvhodnejšie a ako sa môžete do činnosti v KPM zapojiť aj vy.

Za KPM Ing. Bubnáš

“Len vtedy milujeme, keď dokonale obetujeme sami seba.“

V TOMTO ROKU DRUHÝKRÁT - NA SLOVÍČKO S KAPLÁNOM MAROŠOM MILOM

Je prirodzené, že človek sa bojí utrpenia. Ak sa naučíme prijať ho a odovzdať Pánu Ježišovi pri prijímaní Eucharistie, v modlitbe, pri sv. omši, On sám premení naše boliestky na lásku. A všetko sa nám bude ľahšie znášať...

Vzácnymi odpoveďami nás povzbudil čerstvý pán kaplán Maroš Milo počas príjemného rozhovoru.

P. kaplán, niekoho zabolí zub - a je z toho nanič. Vyhľadá lekára a bolesť prestane. Čo však robiť, keď nás navštíví dlhotrvajúce utrpenie. Aký je váš názor na rovnicu utrpenie = láska?

Keby sme nemali utrpenie, nepoznali by sme Pána a Božiu lásku. Ak by človek nebol ponorený v niečom nepríjemnom, napríklad v bolesti, nerozoznal a nevážil by si príjemné chvíle.

Už ste to zažil?

Áno, často sme doslova zatlačení pod hladinu, aby sme poznali, ako treba trpieť pre Pánovo meno. Tak to bolo i so sv. Pavlom. Koľkým utrpením musel prejsť, plaviť sa loďami, tie sa s ním niekoľkokrát potopili, no zachránil ho Stvoritel. Tak je to i s nami.

Z čoho čerpáte silu do ďalších dní vy, ktorý tiež prechádzate istým utrpením?

Často sme my ľudia v situácii, keď už nieto síl. Pre mňa je povzbudením chvíľa, keď je vystavená Sviatosť Oltára.

Vtedy som pred Pánom v tichu a je to úžasné. Keď nevieme, čo hovoriť, začne rozprávať On sám - v tom tichu. A v tých okamihoch akoby sa dotýkal nášho boľavého, chorého miesta. Presne toho, čo je zranené nejakou starosťou, bolesťou, utrpením. Pre mňa bola príkladom Marta Robin.

Mohol by ste nám povedať nejaký konkrétny zážitok?

Raz som čítal takýto príbeh:

Muž vošiel do chrámu a začal sa modliť. Pozoroval ho istý človek, zaujatý jeho sústredenosťou. Len čo sa muž domodlil, spýtal sa ho: -No čo, ako si sa modlil? - On odpovedal: -Bol som ticho a počúval som, čo mi hovorí Pán. - A čo ti hovoril Pán? - Nič. On bol ticho a počúval, čo mu hovorím ja...

Ono je to veľmi krásne.

Máte ešte nejaký recept, ktorý by povzbudil čitateľov?

Pre mňa bol povzbudením jeden človek, ktorý, aj keď mal obrovské problémy, vždy bol po celé dni usmiaty. Doslova dával chuť do života iným, i mne. Sám bol trpiaci.

I chorí vedia byť vzpruhou do života. Sotva dýchajú, sú imobilní a majú veľkú vieru. Tešia sa na posilu Pána, prineseného, ukrytého v Sviatostnej Eucharis-

tii. Veľmi si ich vážim a teším sa z nich.

Sú však prípady, že dokiaľ má človek zdravé telo, ani na Pána nepomyslí. Pán Boh sa nám rôznym spôsobom dáva poznať a všetko o nás vie, čaká na nás.

Urobil vám niekto radosť, na ktorú sa nezabúda?

Bolo to v štvrtej triede základnej školy v marci 1984.

Veľmi sa mi zapáčila jedna retiazka (to som ešte nevedel, že je to ruženec). Tak veľmi som zatúžil po tej retiazke... a naši mi ju darovali z lásky. Vtedy sa vo mne začalo rodiť povolanie kňaza - cez sv. ruženec a vrúcne modlitby mojich rodičov. Často som ich vídaval modliť. Mamička i otec ma modlitbou veľmi povzbudzovali. Som im za to vďačný.

Čo je pre vás najväčšie tajomstvo?

Je to neopísateľný pocit, keď pri premenení držím v rukách najprv oplátku a potom - Pánovo telo! To je to tajomstvo - tajomstvo viery.

Za rozhovor s láskou ďakujeme.

Anka Gálová

VII. ODPÚŠŤANIE SEBE

Nezanedbávame ho?

Slovo „kresťan“ je synonymom slova „odpúšťanie“. Kristus nám nezjavuje len to, že Boh nám odpúšťa, káže nám odpúšťať si nielen navzájom, ale aj samým sebe. Ak sme neodpustili sami sebe, nezažili sme plnosť vykúpenia, nezmierili sme sa so sebou, ani sme nedosiahli kresťanskú zrelosť. Žijeme v protirečení toho, že prijímame Božie odpustenie, ale neprijímame svoje vlastné.

Prečo? Pretože mnohí, zdá sa, majú potrebu potrestať sa potom, čo zhrešili. Je na to lepší spôsob ako si neodpustiť? Nie sme toho hodní, a tak napádame svoju vlastnú hodnotu a cítime sa bezcenní. Nesprávne si myslíme, že odpustiť sebe, znamená prejsť ponad to, prehliadnuť to, čo sme vykonali. A tak sa nerozumne odsudzujeme. Namiesto toho, aby sme seba prijímali takých, akí sme, so všetkými našimi obmedzeniami - ako to robí Boh - naša pýcha nás vedie k tomu, že sa považujeme za takých, akými by sme mohli alebo mali byť.

Často si odmietame odpustiť, pretože sme sami sebou sklamaní. Tým, že sa ľutujeme, odsudzujeme alebo sa trestáme, volíme spôsob správania sústredeného na seba, čo končí tým, že si zahatávame prúd konečného hojivého Božieho odpúšťania a lásky.

Toto sklamanie zo seba je také strašné, že nás vťahuje do víru sústavného zlyhávania. Vzdávame sa viery v seba. Odmietame zdvihnúť sa, vziať svoj kríž ľudskej krehkosti a nasledovať Ježiša.

Na druhej strane tým, že si odpustíme, môžeme využiť naše hriechy a zlyhania pre naše dobro. Rastíme cez bolesť zlyhávania a aj tak vzdávame chválu a slávu neustálej veľkosti Božej lásky.

Ak zotrváme v tom, že si neodpustíme, hromadíme si rezervy stáleho pocitu viny, či si

to uvedomujeme alebo nie. Stávame sa duchovne a duševne necitlivými, ba deprimovanými. Dostávame sa do bariny znehybňujúcej beznádeje. Nie je to nerozumné, nelogické a neurotické? Vtedy naša náboženská viera nepracuje pre nás, ale proti nám. A to je tragické. Tým je naše náboženstvo pre okolitý svet menej vierohodné.

Naše city možno nechcú zanechať nerozumné pocity viny, ale náš intelekt musí trvať na nepodmienenej Božej láske k nám a hlásať odpúšťanie sebe.

Odpúšťať sebe neznamená zbavovať sa zodpovednosti a dôsledkov za svoje činy, ale ešte viac ich zdôrazňovať. Neznamená ľutovať sa, ale cítiť zodpovednosť, kajať sa a zmeniť sa. Neznamená zmyť si hriechy a nevidieť ich, ale postaviť sa tvárou v tvár drsnej skutočnosti našich skutkov, zdvihnúť svoj kríž a nasledovať Ježiša.

Nemôžeme skutočne plne žiť a milovať, ak nemáme zrelú vieru, ktorá nám umožňuje odpúšťať samým sebe, bez ohľadu na to, čo všetko sme v živote „pokazili“. Vtedy sa môžeme skutočne vydať na cestu ďalej, otvoriť Bohu dvere do svojho vnútra a ďalej žiť

a milovať. **Odpúšťanie** sebe je často to, čo odlišuje plne vykúpených kresťanov, ktorí sa zmierili nielen s Bohom, ale aj so sebou, od čiastočne vykúpených kresťanov, teda kresťanov zrelých od nezrelých.

Spracovala V. R.

Prázdna stolička

Starec ťažko ochorel. Prišiel ho navštíviť kňaz. Len čo vstúpil do izby chorého, kňaz si všimol prázdnu stoličku vo zvláštnej polohe pri lôžku, na ktorom chorý odpočíval. Spýtal sa ho, na čo mu slúžila.

Muž mu odpovedal s úsmevom, poznačeným bolesťou: „Predstavujem si, že Ježiš sedí na tejto stoličke a prv, než ste prišli, rozprával som sa s ním... Po dlhé roky som mal neobyčajné ťažkosti s tým, ako sa modliť. Jeden priateľ mi vysvetlil, že modliť sa znamená rozprávať sa s Ježišom... Tak si teraz predstavujem Ježiša, ako sedí na tejto stoličke oproti mne, rozprávam mu a počúvam, čo mi odpovedá. Odtedy nemám ťažkosti s modlitbou.“

O niekoľko dní sa na fare predstavila dcéra starého muža, aby kňazovi oznámila, že jej otec zomrel. Povedala: „Odišla som od neho len pár hodín predtým. Keď som sa vrátila do izby, našla som ho mŕtveho, s hlavou opretou o stoličku, ktorú chcel mať vždy pri svojom lôžku.“

Blažení čistého srdca, lebo onividia Boha. (Mt 5, 8)

Spevom sa modlia!

(1. diel)

Milí čitatelia Bartolomeja!

Na stránkach farského časopisu Bartolomej sme vám už niekoľkokrát priniesli správy o činnosti speváckych zborov z našej farnosti. Určite by Vás však zaujímali aj podrobnejšie informácie o týchto zboroch, ktoré sa spevom snažia oslavovať Boha. Zoradili sme ich chronologicky - od najstarších zborov (príp. skupín) po najmladšie.

SPRAY

Hudobná skupina SPRAY vznikla v decembri roku 1991 vo Veľkej Lehôtke. Názov skupiny možno nemá kresťanský základ, ale význam tohto slova je v každej reči rovnaký a sám o sebe je výrazom mladej generácie a hudba skupiny jasne dokazuje, že ide o kresťanskú kapelu. Hudobný štýl zoskupenia by sa dal charakterizovať ako rozmedzie medzi rockom

a popom. Skupina hrá na svadbách, plesoch, tanečných zábavách, ale aktívne sa podieľa aj na rozvoji slovenskej gospelovej hudby. **Je organizátorom kresťanského mládežníckeho festivalu MLADÍ MLADÝM, ktorý v novembri v roku 2000 oslávi 6. výročie. Ďalej je skupina organizátorom detskej speváckej súťaže HRDLIČKA.** Skupina má nasledovných členov: Jozef Bullo ml. hrá na gitaru, spieva a je vedúcim skupiny. Ing. Branislav Bullo je "klávesákom" a spevákom. Zabezpečuje aj produkciu a organizáciu.

Z veľkého množstva akcií spomeňme aspoň divadelné hry s rockovou pôvodnou hudbou (posledná hra Barbora sa ešte stále hrá v obciach dekanátu) v spolupráci s divadelnou skupinou AVE, účasť na festivaloch **ZVELEBUJTE PÁNA, SACRO SONG, DEŇ RADOSTI, celoslovenský festival VERÍM PANE 2000.** Skupina má za sebou veľmi veľa vystúpení vo farnostiach našej, ale aj susednej Nitrianskej diecézy. Aj keď jej členovia pochádzajú z Veľkej Lehôtky ich pôsobenie je veľmi úzko späté z Prievidzou od čias vzniku v roku 1991.

Skupina má vydané 4 kazety, z toho dve aj na CD. Posledný nosič má názov **VIERA, NÁDEJ, LÁSKA** a je stále v predaji. Predsavzatie do budúcnosti? „**Hrať a hrať pokiaľ nám Pán Boh dovoľí oslavovať Ho a potešovať ľudí svojou hudbou a spevom.**“

Kontakt: Jozef Bullo ml., Uhľištná 44, Prievidza 5, 971 01, Tel. 0862 / 548 32 51

BARTOLOMEJČATÁ

Druhý najstarší zbor v Prievidzi. **Vznikol v októbri 1993** a založili ho rehoľné sestry Kongregácie Dcéry Božskej lásky v Prievidzi. Hlavným dôvodom vzniku bolo spievanie na jasličkovej pobožnosti. **Spievanie sa deťom zapáčilo** a zbor **Bartolomejčatá bol na svete**. Niečo o zbore nám prezradila aj **vedúca zboru Zuzana Orliková**. "Pôvodne sme spievali so

sprievodom syntetizátora, neskôr sme pripojili gitaru, lebo veľa kresťanských piesní sa najlepšie hrá na gitare. Okrem pravidelného spievania na detských sv. omšiach sa zúčastňujeme aj každoročných festivalov **MLADÍ MLADÝM** vo Veľkej Lehôtke a navštívili sme aj **ZVELEBUJTE PÁNA** v Žabokrekoch nad Nitrou. Ďalej spievame na prievidzskej púti, na Vianoce i Veľkú noc. Navštevujeme aj domovy dôchodcov, nemocnice a detské domovy. Náš spev nechýba ani na dôležitých kresťanských akciách nášho dekanátu: ako sú napríklad primície novokňazov a pod."

Kontakt: Zuzana Orliková, J. Palkoviča 1/4, Prievidza, 971 01, Tel. 0862 / 541 85 30

To boli prvé dve najstaršie zoskupenia z Prievidze a nabadúce si ešte povieme niečo o zboroch PRAMENĽ, NÁDEJ a IMPULZ a predstavíme zbor dospelých a detský zbor ROSNIČKA.

Zostavil: Ing. Branislav Bullo

Foto: Jozef Bullo

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY (OKTÓBER)

Všeobecný: Aby vedeckí pracovníci a akademický svet pri hľadaní pravdy našli cestu k Bohu, nebeskému Otcovi.

Misijný: Aby sa vzťahy mohamedánov a kresťanov vyznačovali vzájomným porozumením a úctou.

Úmysel KBS: Aby sme počas Eucharistického kongresu na príhovor Sedembolestnej dosiahli hojnosť milostí a ešte väčšmi pocítili potrebu Eucharistie na spásu.

Ahojte, deti!

*Zdravas, Mária, milosti plná, -
Pán s tebou, požehnaná si medzi
nami a požehnaný je plod života
tvojho, Ježiš. Svätá Mária, Mat-
ka Božia, - pros za nás hriešnych
teraz - i v hodinu smrti našej.*

Amen.

Možno sa vám zdá trochu zvláštny začiatok detskej strany na tento mesiac. Veď túto modlitbu dobre poznajú mnohí z vás a v októbri sa ju isto budete modliť viac, ako inokedy. A to je dobre. Veď ktorá mamička nemá rada, keď sa s ňou deti radi roz-

právajú a povedia jej o všetkom, čo ich trápi a robí im radosť. Tak isto aj naša nebeská Mama po takom rozhovore túži a modlitba "Zdravas, Mária" je tým rozhovorom. Potom už len stačí počúvať, čo nám v srdciach ostane; to budú Máriine slová.

Že sa vám na tej modlitbe niečo nepozdáva? Tak si ju lepšie prečítajte a zistíte, že je v nej jedna chyba. Práve to je vaša úloha na tento mesiac. Napíšte nám to chybné slovo správne a svoje odpovede nám pošlite **do 20. októbra 2000** na našu adresu: **BARTOLOMEJ, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**. Lístky s odpoveďami môžete vhodiť aj do **schránky s nápisom BARTOLOMEJ vo farskom kostole**.

Ako inokedy, aj teraz z vás vyžrebujeme výhercov pekných cien **na detskej sv. omši, a to - 5. novembra 2000 vo farskom kostole o 10.30 hodine**.

Ešte máme pre vás jednu úlohu. Postupne, počas dvoch mesiacov, budeme uverejňovať obrázok na pokračovanie, ktorý je potrebné na čistý papier odkresliť. Poproste o pomoc starších súrodencov, alebo rodičov, aby ste nakoniec spoločne poskladali kostolík. Podľa vyznačených čiar nastrihnete okná a dvere na ňom, aby sa dali otvárať, potom ho nalepíte na druhý papier a ... Pokračovanie úlohy sa dozviete nabudúce, to znamená - až v novembri, kde nájdete aj poslednú časť skladačky. Táto úloha bude trochu aj skúškou vašej trpezlivosti a usilovnosti. **POZOR! Odmenení budú v decembri všetci, ktorí ju zvládnu!**

Maja

Kedy? Od 17.9. do 24.9.2000

Kde? V stredisku "Škutovky".

Ako bolo a čo deti zažili nám napísala Kristínka M. zo 4. B triedy:

Bývali sme pri Liptovskej Osa-
de, ktorá je na rozhraní Nízkych Tatier
a Veľkej Fatry. Na mape sme to dosť ťažko
hľadali, ale nakoniec sme našli.

Čo sme robili celé dni? Budíček sme mali
o 6.50 hod, po nej o 7.00 nasledovala roz-
cvička. Cvičili sme radi. Prvý bežec bol
často Páter Ján. Každá izba mala svoj ná-
zov. Ja som patrila k mačiatkam. V našej
izbe nás bolo šesť dievčat, dobrých kama-
rátok.

V pondelok sme boli hľadať skameneliny a našli sme odtlačky listov a muchy.
V utorok sme hrali futbal a vybíjanú. V stredu bola na programe celodenná túra k Bran-
kovskému vodopádu. Večer, keď sme ako vždy spievali, Pátrovi Jankovi praskla od úna-
vy aj G struna. Vo štvrtok sme boli pri prameňoch Žofia, Jozef, Vojtech 1 a Vojtech 2.

V piatok nasledoval napínavý nočný pochod. Nikto sa nebál,
lebo niektorí mali lampáše. Aj v sobotu sme toho stihli veľa.
Futbal, vybíjaná, hry v chate a nakoniec ešte baliť. No a popri
tom sme sa okrem stredy a víkendu každý deň aj učili. Vite čo
nám vyviedli naše p. učiteľky a vychovávateľky? V nedeľu sme
sa zobudili skoro všetci prišití o paplóny! Vrátiť sme im to už
nestihli. Možno nabudúce, keď niekde spolu ešte pôjdeme...

**Od detí z oboch tried - 4.A aj 4.B sme dostali ešte jeden krásny list, v ktorom opisujú svoj výlet k Brankovskému vodopádu. Musela to byť poriadna fuška. Štyri hodiny po-
chodu tam a štyri hodiny späť, ale stálo to za tú krásnu spomienku, ktorá im ostala.**

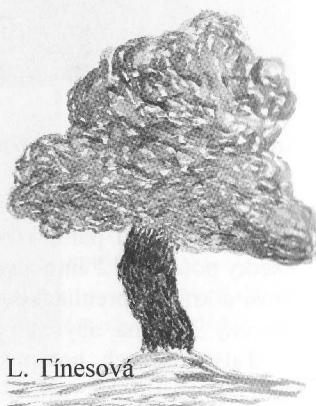
E. Pipíšková

Výlet na chatu.

Boli sme na chate v Lehote pod Vtáčnikom. Od
piatku do nedeľe sme si stavali na potoku hrádzu.
Za potokom bola hojdačka, na ktorej sme sa hojdá-
vali. Pri kotli sme si spravili lavičku so stolom a oci-
no s kamarátmi zase ihrisko, kde sa potom hrával
volejbal a v bazéne sme sa kúpali. Jeden deň
sme boli na hríboch a našli sme veľikánske bedle.
Tie sme potom opekali na rošte. Mali sme sa tam
výborne.

Z. Ľapuškova 5. A

L. Tinesová

Štvrtáci boli v škole prírode

„Emanuel – Boh s nami“

Milý priatelia,
dnes, keď na XV. svetový deň mládeže (SDM) už len spomínáme, ešte stále v nás doznieva čas prázdnin, konfrontujeme množstvo počutého, videného a zažitého so svojimi životmi, chceme Ti trochu priblížiť toto jedinečné podujatie, tak ako sme ho prežívali my – 43 mladých z Prievidze, Bojníc, Handlovej, Žiaru n/Hronom, Oslian, Radobice a Bzovíka. V stručnosti

sa však vráťme ešte k tradícii a príprave tohtoročného rímskeho SDM.

V Posolstve Sv. Otca mladým celého sveta pri príležitosti XV. SDM, ktoré zverejnil 29.6.1999 vo Vatikáne na Slávnosť sv. apoštolov Petra a Pavla, oznámil tému stretnutia: „**A slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami**“ a vyjadril očakávanie, že sa s mnohými mladými stretne v Ríme v auguste roku 2000.

Organizátori v mnohých krajinách tohoto sveta, no iste predovšetkým v Taliansku, už dlhodobo pripravovali toto, po všetkých stránkach náročné podujatie.

V našej diecéze bola príprava odštartovaná 9.10.1999 „Krokom do jubilea“ – púťou zo štyroch strán diecézy a stretnutím sa na vrchole Skalky. Mladých Slovákov, ktorí sa zúčastnili predošlých SDM, zatiaľ nie je až tak veľa – prvýkrát mohli oficiálne vycestovať až v roku 1991 do Poľska a v obdobnom počte ako tento rok – viac ako 3000 nás bolo i vo Francúzsku.

Nuž a ako sme teda putovali? Naša cesta začala síce už v Oslanoch a v Prievidzi, no nesmerovala priamo do Talianska. Najprv sme sa vydali trochu opačným smerom – do srdca našej diecézy – Banskej Bystrice. Opäť tak, ako to býva zvykom každoročne na Kvetnú nedeľu, sme sa tentoraz i v tomto nezvyčajnom čase zišli v katedrálnom chráme Sv. Františka Xaverského. **V počte viac než 400 mladých,**

sme spoločne prijali požehnanie na cestu od nášho o. biskupa Mons. Rudolfa Baláža.

Za letného, no zároveň chladnejšieho večera, sme sa po ceste nočným rakúskom ocitli v rozhorúčenom pútnickom meste Padova. Tu sa počas štvrtkového poludnia stretli všetky posádky 12 autobusov z našej diecézy v Bazilike sv. Antona Paduánskeho na sv. omši a krátkej prehliadke chrámu. Potom sme už pokračovali do pridelených farností diecézy Bologna, obyvatelia ktorých nás hostili až do pondelkového rána.

V ďalších dvoch hosťovských farnostiach Palata Pepoli a Galeazza (vzdialených

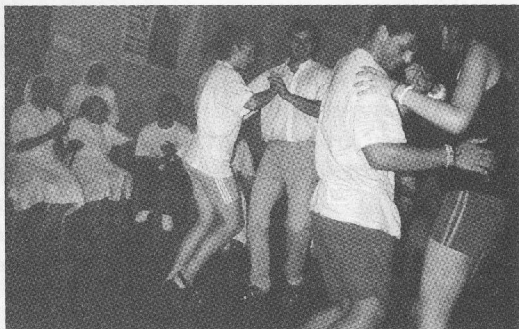
XV. svetový deň mládeže

cca 40 km od Bologne) sme sa cítili veľmi dobre a odchádzalo sa nám z nich ťažko. Piatkové dopoludnie sme venovali návštevam chrámov. V Bevilacqua nás sprevádzal don Silvio, ktorý zároveň spravuje aj farnosť Galeazza. V Cente – neďalekom známom pútnickom meste sme si prezreli Kostol Nanebovzatia Panny Márie. V ďalšom chráme sme sa neplánovane stretli aj s mladými zo Zvolena a spoločne sme sa pomodlili modlitbu Krížovej cesty. Popoludnie a večer sme strávili v Bologni prechádzkou jej uličkami, záhradami Giardini Margherita a účasťou na medzinárodnej sv. omši v Katedrále sv. Petra.

V sobotu doobeda sme boli všetci hosťami sestier – „Máriiných služobníc“, ktoré časť z nás na týchto pár dní prichýlili. Popoludní sme navštívili kaplnku B. Vergine della Valle, patriacu do farnosti Bevilacqua. Je umiestnená uprostred poľa, avšak prístupná i doprave a je otvorená stále, aby sa sem mohli prísť ľudia kedykoľvek pomodliť. Potom sme si ešte zaspievali v kláštornej kaplnke a chystali sa na večerný, tak trochu aj rozlúčkový program. Po slovensko-talianskej sv. omši v Palata Pepoli, kde tiež nechýbali naše obľúbené melódie, si naši chlapci v školskej telocvični zmerali s domácimi vo futbalovom zápase (s výsledkom 11:11)

Nedel'nú, taktiež slovensko-taliansku sv. omšu vo farskom kostole v Galeazza, celebraval don Silvio spolu s našim duchovným sprievodcom počas našej púte „Padre Pietrom“, inak oslianskym dp. farárom Petrom Mat'kom. O spev sme sa tentoraz podelili s miestnymi mládežníkmi.

V Bologni sme sa opäť tak, ako v piatok v katedrále, stretli tentoraz v záhradách archiepiskopálneho seminára všetci návštevníci tejto diecézy. Tu sme po prvýkrát intenzívnejšie pocítili silu a krásu jednoty v rôznosti národov, rás, kultúr a jazykov, v niekoľkotisícovej mase mladých, vyzbrojených svojimi národnými vlajkami.

Počas týchto pár dní sa začalo postupne vytvárať i medzi nami jedno úžasné spoločenstvo.

A. Pažická
(pokr. nabudúce)

Stretnutie mládeže so Sv. Ocom Jánom Pavlom II. zanechalo v mladých hlboké dojmy. Mohli ste sa o tom presvedčiť všetci, ktorí mali záujem a prišli ste na stretnutie s účastníkmi XV. SDM. **V pondelok 4. septembra** sme mali besedu s nimi. Podelili sa s nami o svoje zážitky a nechýbalo ani premietanie videofilmu z tohto jedinečného stretnutia mladých. B.B.

Do redakcie nám prišiel ešte jeden príspevok o XV. SDM. Ponúkame vám ho v skrátenej úprave:

Svätý Otec nás pozval do Ríma. Tešil sa z nás, mladých - nádeje tretieho tisícročia. Ohromne sa obetoval, aby mali stretnutie neopakovateľnú atmosféru. V homílii nás poučil a povzbudil. No dal nám aj úlohy, vyslovil svoje priania, ktoré máme realizovať vo svojich domácich cirkviach: "Keď sa vrátite do svojich krajín, dajte Eucharistiu do stredu vášho osobného a komunitného života: milujte ju, adorujte ju, slávte ju. Žite Eucharistiu, dávajúc svedectvo lásky, ktorú má Boh k ľuďom. Buďte horlivými svedkami Kristovej prítomnosti na našich oltároch. Nech je Eucharistia utvárajúcou silou vášho života, života rodín, ktoré si vytvoríte. Ona nech usmerňuje vaše životné rozhodnutia. Nech vás Eucharistia, živá a skutočná prítomnosť Trojičnej lásky Boha, inšpi-

ruje ideálmi solidarity a pomáha vám žiť v spoločenstve s vašimi bratmi, roztrúsenými po všetkých kútoch našej planéty."

Tieto slová môžu byť pre nás "odrazovým mostíkom" k naplneniu pápežovho posolstva. Potom budeme vedieť pokračovať aj v ostatných veciach, ktoré si Svätý Otec prial. Svoju homíliu na Tor Vergata zakončil parafrázou výroku sv. Kataríny Sienskej:

"Ak budete tým, čím máte byť, zapálite celý svet."

Autor článku a foto: Alojz Vlčko

V dňoch 7. - 9.9. 2000 sa konal v B. Bystrici III. CKS.

Z každej diecézy Slovenska sa seminára zúčastnilo 15 katechétov (kňazi, rehoľníci, rehoľnice, laici). Náš Prievidzský dekanát zastupovali dve katechétky: M. Ščasná a V. Mádrová. Počas jedného dňa nás svojou prítomnosťou podporili aj dp. J. Bednár, sr. Daniela, sr. Františka a sr. Christiana.

Program seminára: INICIAČNÁ KATECHÉZA MLÁDEŽE.

Z celého trojdňového bohatého programu

si každý odniesol nové skúsenosti, postrehy a nápady. V piatok prišiel účastník seminára povzbudiť aj náš bansko-bystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž. Katechéti ho zasypali otázkami, na ktoré veľmi ochotne odpovedal a povzbudil nás v práci vo vinici Pánovej.

Otec biskup priniesol so sebou dobrú náladu a úsmev, bol nám vzorom, že katechéta má byť nositeľom radosti.

Viera Mádrová

Môj najkrajší prázdninový príbeh

Píšem svoj prázdninový príbeh, na ktorý do smrti nezabudnem. Tento skutočný príbeh ma zaujal a tu je dôvod: Mám kamaráta, ktorý nieje mojim spolužiakom. Je o niekoľko rokov starší ako mňa, býva blízko nás a niekedy sa spolu hrávame. Volá sa Janko. Je to chlapec, ktorý nechodí na náboženstvo, ani do kostola. Cez školský rok, keď som šla na náboženstvo, pýtal sa ma, kam idem a keď som mu odpovedala, že či môže ísť so mnou. Povedala som mu: "Keď chceš, poď a uvidíš." práve po tej hodine náboženstva sme šli s katechétkou do kostola, modlili sa svätý ruženec. Siel tam s nami tiež. Chodím do kostola aj s babkou a raz šiel s nami aj on. Po omši som mu ukazovala sochy a uvidel aj Sedembolestnú Pannu Máriu so Synom v náručí. Zaujímal sa, kto to je, prečo mu tak krvácajú rany, čo sa mu stalo. Povedala som mu, že je to Pán Ježiš v náručí svojej Matky Panny Márie, ktorého ukrížovali na kríži a potom zomrel nevinne za hriechy nás všetkých. Za mňa i za teba, ale na tretí deň vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesia a teraz tam žije. Díval sa na tú sochu Pána Ježiša, potom sa rozplakal, slzy ako hrachy mu stekali po tvári a povedal, že ho tie rany museli veľmi bolieť. Ako bude ten chlapec pokračovať k Bohu, to neviem.

Cestou domov nám babka porozprávala všetko o tom, ako Pán Ježiš trpel nevinne za nás všetkých, za hriechy celého sveta. Veď sa o tom spieva aj v piesni: "Za mňa i za teba, tam na kalvárii stojí kríž, na ňom visí Ježiš!"

Toto je môj najkrajší prázdninový príbeh. Som rada, že som Janka trochu o Pánovi Ježišovi poučila.

Mária Bencová

V tomto čísle Bartolomeja vám prinášame ďalší zoznam prispievateľov na výstavbu nového pastoračného centra s kostolom sv. Terézie z Lisieux, na sídlisku Zapotôčky ktorí nám poslali svoje príspevky od 14.6. - 7.9.2000. Čisté poukážky nájdete vo farskom kostole vzadu na laviciach a pri soche sv. Terezy z Lisieux v kaplnke.

14.6. Siváková Božena	500,- Sk	10.8. NAĎA	5 000,- Sk
15.6. Bohuznáma	500,- Sk	10.8. Bohuznáma	1 000,- Sk
23.6. P.F.	500,- Sk	14.8. Bohuznámy	100,- Sk
26.6. Bohuznáma	300,- Sk	14.8. Bohuznáma	100,- Sk
4.7. Bohuznámy	300,- Sk	16.8. MUDr.. Osadský	10 000,- Sk
13.7. Bohuznáma	100,- Sk	17.8. Bohuznámy	500,- Sk
17.7. Bohuznáma	7 000,- Sk	17.8. Bohuznáma	1 000,- Sk
18.7. Bohuznámy	200,- Sk	17.8. Bohuznáma	250,- Sk
21.7. Bohuznámy	1 901,- Sk	21.8. Bohuznáma	1 000,- Sk
24.7. Bohuznámy	200,- Sk	22.8. M.Ž.	300,- Sk
1.8. M.S.	700,- Sk	23.8. Bohuznámy	5 000,- Sk
3.8. Bohuznáma	200,- Sk	24.8. Z	100,- Sk
4.8. Bohuznáma	100,- Sk	24.8. Bohuznáma	1 000,- Sk
7.8. Bohuznámy	1 000,- Sk	7.9. Bohuznáma	100,- Sk
9.8. Bohuznáma	100,- Sk	8.9. Bohuznáma	500,- Sk
9.8. Bohuznámy	200,- Sk		

Spolu: 39 751,- Sk

Celý ľudský život sa skladá z malých i veľkých skutkov lásky, ktoré pre svojich bližných nezištne vykonávame. Preto nech Pán Boh bohato odmení svojou milosťou a láskou všetkých, ktorí akoukoľvek sumou a akýmkoľvek skutkom prispievajú na podporu tejto stavby na sídlisku Zapotôčky.

Pán Boh zaplať!

Ján Bednár, dekan

eRko oslavuje desiate narodeniny !

ERko – hnutie kresťanských spoločenstiev detí oslavuje v októbri 2000 desiate výročie svojho oficiálneho vzniku, preto sme poprosili jeho predsedníčku u nás v Prievidzi, Danku Krethovú, o stručnú charakteristiku.

Mnohí sa teraz určite pýtate, čo vlastne eRko je. Ja som sa s touto kresťanskou organizáciou po prvýkrát stretla minulý rok, keď som sa v lete zúčastnila základného eRko kurzu. Tam som sa o ňom veľa dozvedela.

ERko vzniklo v roku 1973, keď jeho priekopník „Evžen“ začal pracovať s deťmi v laickom apoštoláte. Na MV SR bolo eRko zaregistrované až **3. 10. 1990** a týmto dňom sa stalo celoslovenskou, neziskovou organizáciou. Skrátенý názov eRko je hovorovo povedané písmeno R. Slová „Rebrik“ a „Radost“ majú počiatočné písmeno R. **Rebrik** je časopis vydávaný eRkom pre deti a slovo **Radost** súvisí s eRkársym mottom, ktoré znie: „**Radostnou cestou svedectva viery kráčame spolu malí i veľkí.**“ eRko má tiež svojich patrónov, ktorými sa stali Svätí košický mučeníci a nechýbajú ani eRkárske symboly:

- Srdce – symbol človeka
- Slnko so siedmimi lúčmi – Boh (kruh je dokonalý, nemá začiatok ani koniec a 7 lúčov znamená plnosť darov Ducha Svätého)
- Ryba – symbol hĺbky (taký by mal byť náš vzťah k Bohu)
- Motýľ – symbol šírky (láska k ľuďom)

Ako vlastne eRko funguje? Animátor – vedúci a niekoľko detí, približne rovnakého veku, tvoria skupinku – spoločenstvo, ktoré sa stretáva raz za týždeň alebo raz za dva týždne. Pre-

berajú spolu náboženské pravdy a ich prenesenie do života, hovoria o všetkom, čo sa týka života sveta v ktorom žijú.

Animátor sa snaží svedectvom vlastného života pomáhať deťom „kráčať po ceste svedectva viery“. Spoločne kráčame po ceste spoznávania Boha ako Lásky a Dobra. Svojím osobným radostným svedectvom života viery chceme deťom ukázať

pravé hodnoty ukryté v hĺbke dieťaťa. Cieľom je, aby si dieťa uvedomilo existenciu Boha ako láskavého Otca, Krista ako blízkeho priateľa a Ducha Svätého ako svetla, Sily života. Podobá stretnutí je blízka deťom, prispôbuje sa ich mysleniu, konaniu, každodennému životu, snaží sa všestranne rozvíjať rozumovú i citovú stránku vývoja osobnosti dieťaťa. Chceme rozvíjať morálne i etické hodnoty v nás i v deťoch, aby sme boli v dospelosti všetci nositeľmi tvorivej jednoty a pokoja.

Okrem pravidelnej činnosti v spoločenstvách sa stretávame aj pri rôznych spoločných akciách – **akadémie, karnevaly, večierky, jedno i viacdňové výlety a tábory**. Pravidelne sa schádzajú aj vedúci spoločenstiev, a to nielen pre povzbudenie a vzájomnú pomoc, ale svojpomocne tvoríme rôzne pomôcky a príručky. Výmena skúseností obohacuje a rozširuje námety a nápady pre nové stretnutia, rôzne školenia a kurzy umožňujú stále dopĺňanie nášho vzdelania v oblasti psychológie, pedagogiky a metodiky.

Dalo by sa povedať, že toto je eRko v kocke. **Ak sa Vám jeho myšlienky páčia a chcete by ste nám pomôcť pri realizácii rôznych akcií, či už duchovne, materiálne alebo finančne ozvite sa!** Vašu pomoc určite uvítame. Tiež radi privítame nových mladých ľudí a deti, ktoré by sa s nami chceli stretávať. Tešíme sa na Vás.

Danka

Kontaktná adresa: **Dana Krethová, L. Ondrejova 34 / 9, 971 01, Prievidza, tel. 0862 / 543 25 51**

alebo mobil 0903 / 370 201

Foto J. Bullo: "Kristus Kráľ 1998" - akcia eRka pre deti

* **Na sviatok Sedembolestnej Panny Márie** bola vo Veľkej Lehôtke milá slávnosť. Sv. omša nebola slúžená dp. Róbertom Krajčíkom ako tradične - vo farskom kostole, ale pri kaplnke nad Veľkou Lehôtkou. Slnečné počasie dokresľovalo slávnostný ráz dňa. K peknému duchovnému zážitku prispela aj dychová hudba Bojničanka, ktorá hudobne doprevádzala ľud pri omšových piesňach. Vďaka všetkým, ktorí nám sviatok Sedembolestnej Panny Márie takto netradične duchovne obohatili.

* **V nedeľu 10. septembra** bolo v Sebedraží dekanátne stretnutie zástupcov mladých jednotlivých farností.

* Divadelná skupina AVE a hudobná skupina SPRAY vystúpia s hrou BARBORA **v nedeľu 8. októbra o 14³⁰** v kultúrnom dome.

* Najbližšia mládežnícka svätá omša na Bojnicksom zámku bude **v utorok 17. októbra o 18⁰⁰**. Príďte medzi nás aj Vy ostatní.

* V ten istý týždeň, ale **v sobotu, 21.10.**, bude vo farskom kostole v Prievidzi mládežnícka Taizé adorácia **po sv. omši o 19⁰⁰**.

* **V októbri sa začína v Prievidzi animátorský kurz ANIM PRIEVIDZA 2001.** Prvé stretnutie bude cez víkend od **20. 10.** v Chrenovci a ostatné stretnutia budú v Prievidzi. Kurz bude zakončený slávnostným odovzdaním animátorských osvedčení z rúk otca biskupa v septembri roku 2001.

Ing. Branislav Bullo

Oprava

V septembrovom čísle sme v článku o prievidzskej púti použili fotografiu od Michaly Hollej a nie od Jozefa Bullu. Týmto sa obidvom fotografom za omyl ospravedľujeme.

Redakcia

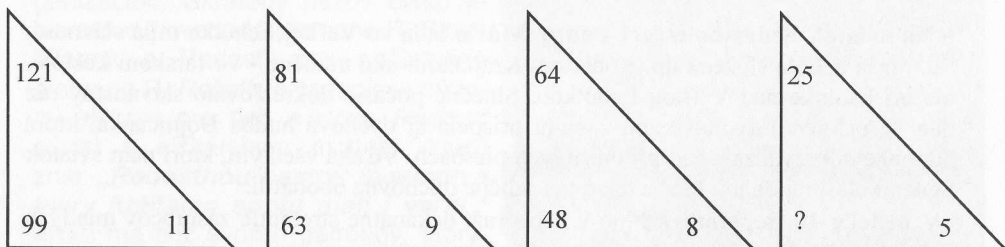
TURNAJE

V sobotu 26. augusta 2000 sa uskutočnil na kláštornom ihrisku 6. ročník volejbalového turnaja sv. Jozefa Kalazanského. Hoci bolo pozvaných šesť družstiev, nepodarilo sa zostaviť štyrom svoje tímy. Turnaj bol tak prievádzskou záležitosťou. **Výsledky:** Scholae Piae - Bartolomej 2:0, 2:0 a 2:1. Piaristky hrali v zostave: L. Aradyová, M. Belanová, A. Karpišová, S. Petrášová, M. Schutová a M. Tatranská. V sobotu 2. septembra 2000 sa na trávovom ihrisku v Bojniciach pod farou usku-

točnil 7. ročník futbalového turnaja sv. Jozefa Kalazanského. **Výsledky:** FC Bartolomej - Scholae Piae 0:0, Real Bartolomej - FC Bartolomej 5:1 (3:0), Scholae Piae - Real Bartolomej 3:0 (0:0). Zápasy sa hrali 2x25 minút. Poradie: 1. Scholae Piae = 4 body, 2. Real = 3 body, 3. FCB = 1 bod. Najlepším strelcom turnaja bol P. Masarik (Sch.) - 2 góly. Víťazné družstvo tvorili A. Arady, Pav. Bernát, Pet. Bernát, M. Karpiš, O. Karpiš, L. Mokó, P. Masarik, P. Santoris, Pet. Schmidt, B. Šimkovič, M. Šimkovič a M. Tatranský.

zostavil M. Karpiš

HLAVOLAM

Doplňte číslo namiesto otáznika tak, aby bola zachovaná postupnosť v každom trojuholníku.

Odpovede nám pošlite do 20. 10. 2000. Zo správnych odpovedí vylosujeme na **detskej sv. omši 5. novembra** vo farskom kostole víťaza

BARTOLOMEJ – časopis prievádzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi, vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza, tel.: 0862/542 28 01. www.bartolomej.miesto.sk Teologický poradca: Mgr. Ján Bednár, dekan. Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e-mail: mariamm@pobox.sk. Zástupca: Ing. Branislav Bullo, členovia redakčnej rady: Anna Gálová, Mgr. Emil Ochat, Janka Balážová, Monika Ivanišová, Ing. Katarína Thomayová, Ing. Jana Hubová, P. Ján Hríb, Sch. P. Náklady na tlač: cca 7,- Sk. Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievidza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Apoštolské vyznanie viery

Verím v Boha, Otca všemohúceho,
Stvoriteľa neba i zeme,
i v Ježiša Krista, jeho jediného Syna,
nášho Pána,
ktorý sa počal z Ducha Svätého,
narodil sa z Márie Panny,
trpel za vlády Poncia Piláta,
bol ukrižovaný, umrel a bol pochovaný,
zostúpil k zosnulým,
tretieho dňa vstal z mŕtvych,
vystúpil na nebesia,
sedí po pravici Boha, Otca všemohúceho.
Odtiaľ príde súdiť živých i mŕtvych.
Verím v Ducha Svätého,
v svätú Cirkev katolícku,
v spoločenstvo svätých,
v odpustenie hriechov,
vo vzkriesenie tela
a v život večný. Amen.

Šesť hlavných právd

1. Boh je len jeden.
2. V Bohu sú tri osoby: Otec, Syn a Duch Svätý.
3. Syn Boží sa stal človekom, aby nás vykúpil.
4. Boh je spravodlivý Sudca, ktorý dobrých odmeňuje a zlých treste.
5. Duša človeka je nesmrteľná.
6. Milosť Božia je na spásu potrebná.

Sedem hlavných hriechov

1. Pýcha,	5. Obžerstvo,
2. Lakomstvo,	6. Hnev,
3. Smilstvo,	7. Lenivosť
4. Závist,	

Desatoro Božích prikázání

1. Ja som Pán, tvoj Boh!
Nebudeš mať okrem mňa iných bohov,
ktorým by si sa klaňal.
2. Nevezmeš Božie meno nadarmo.
3. Pamätaj, že máš svätiť sviatočné dni.
4. Cti svojho otca a svoju matku.
5. Nezabiješ.
6. Nezosmilniš.
7. Nepokradneš.
8. Nebudeš krivo svedčiť proti svojmu blížnemu.
9. Nebudeš žiadostivo túžiť po manželke svojho blížneho.
10. Nebudeš túžiť po majetku svojho blížneho.

Pätoro cirkevných prikázání

1. V nedeľu a v prikázaný sviatok sa zúčastniť na svätej omši.
2. Zachovávať prikázané dni pokánia.
3. Aspoň raz v roku sa vyspovedať a vo Veľkonočnom období prijať Oltárnu sviatosť.
4. Uzatvárať manželstvo sviatosťným spôsobom.
5. Podporovať cirkevné ustanovizne.

Vzbudenie viery, nádeje a lásky

Môj Bože, verím v teba,
lebo si večná Pravda.
Môj Bože, dúfam v teba,
lebo si nekonečné Milosrdenstvo.
Môj Bože, milujem ťa,
lebo si sama Dobrota a Láska.